

[Vanggaard.]

saa, at jeg blev Formand, hvis mit Parti valgte mig. Jeg sagde, jeg havde ingen Ærgerrighed i den Retning, og jeg sagde oven i Købet, at Museumsforhandlingerne havde hidtil haft en saa intensiv Karakter, at jeg nærmest følte mig mættet. Men paa den anden Side: naar Ministeren kan modtage dette Ændringsforslag, mener jeg ikke, at det er noget at strides om, og jeg skal for mit Vedkommende ikke modsætte mig, at det nyder Fremme.

Saa vil jeg endelig gerne gøre endnu nogle Bemærkninger, men jeg skal fatte mig kort, skønt jeg slet ikke har haft Anledning til at imødegaa de mange fremsatte Anker mod Flertallets Forslag, Anker, der har været fremført med en betydelig Kraft og med stærke Ord. Hvis jeg skulde bruge lige saa stærke Ord, forudsætter jeg, efter det gensidige Temperament, at saa vilde Debatten blive uendelig. Jeg skal derfor forsøge at dæmpe mine Ord og at give dem en lempelig Form, men jeg maa dog udtale mig om en Del af de Paastande, som er fremført fra Mindretallet.

Det ærede Medlem Hr. Wiinblad begyndte med at sige, at vi har gjort dette Spørgsmaal til en Partisag. Jeg maa atter der netop henvise til vort Forslag om Bedømmelsesudvalget. Vi har ikke ønsket at have Flertallet i Bedømmelsesudvalget, og deri ligger jo netop, at vi ikke har villet gøre det til en Partisag.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Wiinblad, at dette Forslag var ikke præget af Kultur, og navnlig dette, at det omhandlede 4 Længer, tydede paa en landlig Oprindelse; det stammede fra Bondekulturen, som vel sagtens ikke kan rangere med den Kultur, som det ærede Medlem Hr. Wiinblad mener sig i Besiddelse af. Jeg var altsaa Repræsentant for Gaardmandskulturen, sagde det ærede Medlem. Jeg er Gaardejer, det indrømmer jeg, og jeg skammer mig ikke derved, tværtimod, jeg betragter det som lige saa hæderfuldt som alle andre Erhverv og Stillinger. At et Bygningskompleks er 4-længet, mener jeg virkelig ikke kan tages i den Betydning, at det er noget kulturforladt. Vil man se paa Verdens skønneste Bygningsværker, er der adskillige af dem, der er 4-længede. Jeg behøver blot at nævne et, man almindeligvis betragter som Perlen dansk Bygningskunst: Kronborg. Det ogsaa 4-længet. Den 4-længede Bygningsm er praktisk, saa hvorfor skulde danske der, der jo er praktiske Mennesker, e benytte denne simple og naturlige m for deres Bygninger? Jeg fandt dette

Argument saa mærkeligt, at jeg dog alligevel synes, jeg maa sige et Par Ord imod det, fordi man tog det med i Beviserne for, hvor ufuldstændig og idøforladt Stormgadeplanen er. Jeg maa sige, at naar man skal til at grave saa dybt for at finde Argumenter mod Stormgadeplanen, synes jeg, det er Tegn paa, at man ikke staar særlig stærk i det saglige.

Den højtærede Undervisningsminister har svaret paa Udtalelsen om, at Indsamlingen ikke kunde siges at staa i Relation til dette Forslag. Ja, det ærede Medlem Hr. Wiinblad gik endda saa vidt, at han antydede en Række Processer, „en Række skandaløse Processer“, sagde det ærede Medlem med den medfødte Besindighed, han en Gang har. Jeg tror ikke, at noget saadant vil blive Tilfældet. Det skulde være mærkeligt, om ikke Indsamlingskomiteens Mænd i saa Fald netop i disse Dage vilde have protesteret mod det Projekt, vi har indstillet til Vedtagelse. Men noget saadant foreligger slet ikke. Og jeg ved dog, at det har ikke manglet paa Opfordringer i den Retning. Naar de da ikke er rykket ud, tager jeg det som Tegn paa, at de er veltilfredse med det, her foreslaas, eller i hvert Fald tilfredse med det som en Løsning, der er forsvarlig. Jeg sagde jo, at man kunde vanskeligt tænke sig at samle stor Enighed, samle det store Flertal, naar man ved, at vi har haft 30 forskellige Museumsplaner, og at Stemningen har været ganske overordentlig spredt.

Det ærede Medlem Hr. Wiinblad anførte foruden disse „5 Store“, som altsaa ikke har protesteret, ogsaa Peter Freuchen. Jeg har al Ære og Respekt for Peter Freuchen, men der er dog andre, der er rykket i Marken. 14 Museumsmænd udenfor Museet, som ogsaa den højtærede Undervisningsminister henviste til, har udtalt sig til Gunst for denne Plan eller for en Byggeplan i Forbindelse med Prinsens Palæ. Nu søger man atter i Dag at tillægge Direktør Mackeprangs Udtalelser en mindre Betydning. Ja, det har man gjort før, men med det Resultat, at Direktør Mackeprang følte sig foranlediget til at fremkomme med en offentlig Erklæring om, at han virkelig stod bag dette Projekt. Jeg synes derfor, det er en mærkelig Betragtning, her fremsættes (Zahle: Det har han aldrig erklæret!) Jo, han har udtalt, at han stod bagved den Erklæring, han har afgivet, og paa Grund af disse mislykkede Referater i „Politiken“ — jeg ser jo nu, at Ophavsmanden melder sig — kom Direktør Mackeprang netop frem med en Udtalelse imod denne Fremstilling af hans Udtalelser, saaledes som de